

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

II. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

II. DIE MARTII.

P. IOANNES
PLA.Hispanus
Barcinon.
2. Mar. 1579.
ætat. 30.

S. P. Ignat.

Mort.

Ingenium illi sublime sed religiosè humile, ac ad omnem superiorum nutum accommodatum. Erga S. P. Ignatium mirum in modum fuit propensus, id quod factis ostendebat, cum scriptarum ab illo legum nullum apicem voluit præterire, quin illum omni diligentia exequeretur. Iade illi morienti adfuit S. P. Ignatius, cumque cælesti solatio recreavit, acerbâ, sed dulci morte breui post extinctum.

P. AVGVSTINVS
IVSTINIANVS.Italus Nea-
poli 1590.
ætat. 40.

Memoria.

Memoria.

Regula.

Pauli Iustiniani Genuensis Reipublicæ Ducis filius, vir singularis, & exquisitæ ad leges nostras accuratè observandas constantiæ. Ingenium in illo, & vis memoriæ admiratione multorum laudata est. Cum Philosophiam, & Theologiam doceret Mediolani, Patauij, Romæ, non nisi è memoria dictabat. S. Augustinum in locos communes digesserat ad Methodum S. Thomæ, videbaturque memoriâ cõdidisse, cum ubi res postulabat verba Augustini ipse è memoria, velut è libro referret, atque expenderet. At longè plus in illo laudis habuit par eius memoriæ, ingenio, doctrinæque omni, ea quam dixi accuratio disciplinæ, tenera semper, attenta, & solida.

P. ANTONIVS
ARIAS.Hispanus
Vilnæ. 1.
Mar. 1591.

Vocatio.

Mort.

Mort.

Humilitas.

Obed.

B. V.

Iaculat.

Cum anno 1566. de Societate opinionem illam haberet, quòd nostri essent homines terribiles, & semper absorpti; vno confessarij sui de Philosophicis quæstionibus (quibus tunc studebat impensè Antonius) colloquio, & nostris in Complutenfi horto modestè hilareque inambulare conspectis, eâ occasione animum ad Societatem adiecit, spirituali cuiusdam condiscipuli sui è Societate conversatione ad cælestia erectus. Vilnæ postea Theologiæ docendæ intentum occupavit mors, at apparatu tanto præmissio, quantum in nemine mortali à se conspectum dicebat Rector, & Patres. Semel iterum, ac tertio institit æger apud P. Rectorem ut in Triclinio culpâ, ut aiunt dictâ accusaretur, quòd circa quiddam medici iudicio suum non accommodasset in animo, tamen verbis obedientiam illi, & reuerentiam præstitisset; idque tertiâ ante mortem horâ iterum repetijt num in triclinio peractum esset, vti diebus præteritis flagitarat. Inuisebatur à paruulis è Congregatione B. Virginis; illos Antonius præclare ad cælestia cohortatus, rogauit, ut altâ voce sui causâ vnâ omnes Litanias B. V. Lauretanæ recitarent. Torâ ferè die in ore illi velut canenti erant illa verba: *Cantabo Domino in vita mea! psallam Deo meo quamdiu fuero, quamdiu fuero. Super flumina Babylonis, &c. Quàm dilecta tabernacula tua! O Israel quàm magna est domus Dei, & ingens locus habitationis eius! Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assidebant*

Conf.

stebant ei. Non se capiebat præ lætitiâ, quod se in medio videret tot adstantium sociorum. Miscebat tamen hanc lætitiâ eâ pœnitentiâ quâ dicebat illud Augustini, nemini, nemini, etiam sancto, discedendum esse sine pœnitentiâ ex hac vita. Iterum ad lætitiâ horratus socios, Bonum, aiebat Dominum habemus: ad bonum hospitium imus: celebrabimus Pascha in cœlo. Paratum cor meum Deus, paratum ad manendum, paratum ad discedendum. Fiat voluntas tua. Frequenter absolui volebat à verbis otiosis, & omnibus peccatis, fontem illum gratiæ esse dicens. Sacrum pro se mortuo celebrari petebat in altari priuilegiato. Frequenter solus relinquere petebat, & se ad contritionem excitare conabatur, psalmo *Miserere & De profundis* meditatè pronuntiato, voce, suspirijs, magno sensu. Interquiescebat interdum: & mox flagrantius erumpebat, singula verba expendens, ac versans. Effusus in lacrymas P. Rectorem solabatur. Extremam vñtionem, & preces agonis extremi petijt vt fierent, dum sibi esset probè præsens: Respondebat ad singula sensu admirabili pietatis. Morti iam proximus in omnium silentio repente cantauit. *Christus factus est obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis. Domine, Miserere.* Medico, ac Rectore dicentibus, nullum iam superesse remedium, nisi misericordiam Dei, respondit lætus manibus eleuatis, optimum sanè remedium. Misericordia Dei, quoniam melior est misericordia tua, Domine, super vitas, labia mea laudabunt te. Extremâ nocte aquâ lustrali copiosè se asperfit, & velut lauit faciem, cum diceret: Quid habent quod hic agant istæ belluæ?

P. EDVARDVS
A COSTA.

IN hoc suo Fūdatore Vlyssiponenses socij laudant potissimum liberalitatem, promptum Deo totis viribus seruiendi studium, & insignem quandam verecundiam. Dabo ipsorum verba ex annuis: P. Eduardus à Costa in primaria nobilitate natus, magnificè ditatus redivitibus cœlibem vitam ad quadragesimum vitæ annum magnâ laude egerat; inde Societatem ingreditur, & quoniam ætate grandior effœtis viribus nequibat quibus volebat copijs Deura demereri, ijs statuit quibus posset. Quare in Collegij fundationem fortunas omnes corrasit fortunatissimus vel maximè hoc nomine, quod fundatoris encomio viuis, & mortuus breui intervallo potitus est. Cum enim de loco ac sede Collegij consultaretur sedem ipse mutavit, & egregios viri conatus inexorata illa necessitas intercepti, posthumamque fortunam Societati reliquit; posteris documentum in sine pietatis. Memorant in summa illa facultatum licentia vsque aded alienos oculos præcauisse, vt etiam famulorum conspectu in corporis adminiculatione sit verecundatus. Inde morti accinctus ingeniosus pudoris Athlera sacro oleo perungendus vnum enixè petijt, tum se prolixiori gaudio delibutum fore, si sacra ea litura, inuiso corpusculo nullo pudoris dispendio, admoneretur, ita mortem placidissimo somno similem eluctatus est.

Lusitanus
Vlyssipone.
2. Mart. 1613.
æt. 40.
Soc 7.

Fundator.
Coll.

Verecundia.

III. DIE